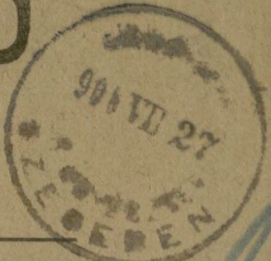

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Hitelezők rohama.

Hitelezők csatakiáltásától visszhangzik az egész ország. Alig emlékszünk rá, hogy új törvény olyan általános mozgolódást keltett volna, mint az új végrehajtási novella, amely legközelebb már életbe fog lépni.

Valahány rossz-hiszemű hitelező csak van ebben az országban, mind lázas akcióba fogott, mintha vipera csipte volna őket meg.

A járásbiróságok dolga mindenféle kolosszális arányokat öltött és soha még a végrehajtóknak ily tömegesen dolguk nem volt. Mondhatjuk, ez a néhány hét, amely az új végrehajtási törvény életbe léptetéseig még hátra van, a végrehajtók eldorádját jelenti. Eldorádó a saison morte-ban. A magy. kir. végrehajtó urak ember-émlékezet óta nem kerestek olyan jól, mint most.

Mint fentebb említettük, az összes rossz-hiszemű hitelezők perlik és végrehajtatják adósaikat és mindent elkövetnek, hogy brachiummal kényszerítsék adósaikat arra, hogy még az új törvény életbe lépése előtt fizessék meg tartozásaikat.

Nemcsak magánosok hajszolják adósaikat, hanem a kisebb pénzintézetek is. Utóbbiak elsősorban a kisgazdákat hajtják a kétségbe-esésbe, mert

hirtelenében egy olyan kényszerhelyzet elé állítják őket, hogy egyszerre kell lefizetniük olyan tartozásokat, melyeket éveken keresztül reméltek törleszthetni. A mindszenti bankokról nem szólunk, mert azok nem zaklatják az adósokat. Csupán néhány kereskedő szólította fel adósaikat a fizetésre.

Általános tehát országszerte a panasza miatt, hogy életbe lép a hatóságban és eredményében oly üdvös végrehajtási törvény. Így teszi a kapzsiság és a rosszindulat illuzóriusokká egy helyes törvénynek üdvös intencióit. Mindnyájan tisztába vagyunk azzal, hogy az új törvény régóta érzett hiányt pótol és hivatva van arra, hogy megakadályozza az ekzis tenciáknak a hitelezők által való teljes tönkretételét.

És fájdalmasan érint minden tisztességes gondolkodású embert az a tény, hogy ebből az alkalomból a rossz-hiszemű hitelezők tömege vehemens támadást intéz az adósok ellen.

Mi sem igazolja jobban az új törvény szükséges voltát, mint az a körülmény, hogy a hitelezők most ezt a merényletet elkövetik. Valóban itt volt már az ideje annak, hogy a népet megmentjük ezektől a vámpiroktól, akik egyformán rosszak akár káftánban járnak, akár vasalt nadrágban

és cylinderben és igazgató uraknak tituáltatják magukat.

A járásbiróság és a végrehajtó kénytelen-kelletlen teljesítik hivatásukat, dacára annak, hogy a bíróság tagjai érzik át legjobban: milyen méltatlan munkára használják fel őket.

Vajjon nem lehetne-e ezen a mi-zériás állapoton segíteni? A most peresített és végrehajtott követeléseknek nagyobbik fele még nem járt le; szóbeli megállapodások okvetlenül történtek minden hitetező és adós között, még az olyan adósok részletfizetésére nézve is, amelyek már lejártak, sőt amelyeket már előzőleg peresítettek.

Rá kellene szorítani a hitelezőket arra, hogy ezeket a szóbeli megállapodásokat respektálják. Ehhez nem kellene más, csak egy igazságügyminiszteri rendelet.

Ez az igazságügyminiszteri rendelet utasítsa arra a járásbiróságokat, hogy az olyan kereseteket és végrehajtási kérvényeket, amelyek a részletfizetésekben való megállapodások ellenére nyújtottak be, a bíróságok által elutasítsanak.

Ha ez megtörténik, akkor megtörik a rossz-hiszemű hitelezők rohamja a védtelen adósok ellen.

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

☞ mérsékelt kamatláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-, ☞

jelzálog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit.

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet.

-25

Az Igazgatóság.

TÁRCA.

EGY MACSKA TETEMREHIVÁSA.

— Igaz történet. —

Kicsit rémregénybe illik ez a dolog, de egyrészt, mivel megtörtént, másrészt pedig mert eléggé érdekesen jellemzi a macskát selypítő vén kisasszonyainknak ezt a kedves állatját, — tehát elmondom ezt a kis történetet, úgy, ahogyan én hallottam egy tisztelteméltó matrónától.

Hedvignek — ez volt az én öreglány barátnőmnek a neve — volt egy nagy fekete macskája, akit valósággal esztelen módon kényeztetett és becézett. Hedvig magányosan élt a cselédjével és az a magányát osztotta meg vele — már amint ezt a szegény öreg kisasszony mondogatta — Micuska, a fekete kandur.

— Ha valami öröm ér, — magyarázta olykor az ösmerőseinek, köztük nekem is, — Micuska együtt örül velem, ha bánatom

van, a hü állat mégvigasztal a szomorúságomban. Odatelepedik mellém a dívánra vagy a nagy bőrkarosszékre, felhúzódik az ölembe, rágubbaszkodik a vállamra és a farkával, nézd csak, lelkem, ezzel a szép, selymes, fekete farkával megcirógatja az arcomat. Mintha csak azt akarná mondani:

— Ne busulj, kis gazdám; ha mindenki elhagy, ha mindenki bánt is, lásd, én veled maradok!

Hát nem megható ez a hűség, mondd, édesem? — fordult felém szinte rajongó tekintettel, mintha csak az anya beszélne ez egyetlen gyermekéről.

Én, megvallom a kutyát, lovat, madarat, nagyon szeretem, de a macskát világeletemben utáltam.

És, amikor Hedvig boldogan simogatta Micukának dorombolás közben felborzolt szőrét, őszintén szólva, legjobban szerettem volna felrugni az utálatos dögöt. De hát nem akartam kedvét szegni a barátnőmnek és az áradozására többnyire csak annyit jegyeztem meg csöndesen:

— Hedvig, a macska ravasz állat.

Am ő csak hitetlenül mosolygott és mintha bizony ilyesmivel az ellenkezőről tudott volna meggyőzni, vállára ugratta a macskát és az oldalát egészen az arcához szorította.

— Oh, kedvesem, hiszen velem alszik az ágyban! Ha eszem, az övé — nem pedig az enyém — az első falat! Uzsonnakor, ahogy a lány behozza az asztalra a kávé meg a tejet, először nem magamnak öntöm ki a kávé a csészébe, hanem ő neki! Hát hogyne volna hü hozzám? Hát lehetne-e más, mint hűség? Ugy-e nem, Micuka?

— Mit? — fortyantam föl, amikor először hallottam tőle ezt a képtelen beszédet. — Te előbb a macskának öntöd ki a tejet, s csak azután készíted el magadnak a kávé, Hedvig? No, ez már igazán rettenetes! A vén kisasszony nevetett.

— Ugy bizony, édes lelkem! Előbb Micukának s aztán következem én.

Erre már csakugyan nem tudtam mit felelni. Az ilyen szenvedélylyel szemben az okos szó nem ér semmit.

Ünnepi beszéd.

A szegvári „Polgári Kör“ 40 éves jubileumára írta:
SÁGHY LÁZÁR.

Felolvasta: HATVANI ENDRE.

Tisztelt ünneplő közönség!

Most, amidőn körünk 40 éves főnnállásának emlékét üljük, elmondhatjuk a költővel: — csakhogy duplán számítva — „Husz esztendő, az idő hogy lejár!

Tehát 40 éve hogy körünk főnnáll!

Negyven év nagy idő, azért méltó, hogy ez ünnepélyes alkalommal körünk 40 éves multját emlékünke visszaidézzük.

Midőn a „Polgári Kör“ választmánya, körünk 40 éves történetének rövid ismertetésére engem szólított föl, megvallom, hogy ezen megbízást én örömmel fogadtam el, és pedig több oknál fogva.

Először azért, mert ha bár a magvetésnél még ott nem voltam is, de már az elvetett mag kikelésétől annak ápolásában és fejlesztésében szerény tehetséggel én is közreműködtem. Továbbá azért, mert ma már a megalapítók közül rajtam kívül csak egy tagja van a körnek, ez Földváry Mihály ur, — és így én, mintegy élő krónika, aki 38 év óta ezen körnek tagja, jó- és balsorsában részese vagyok, aki tehát az események fejlődését közvetlen szemlésem és megfigyelésem alapján adhatom elő.

Ezen rövid bevezetés után, szíves türelmük igénybevételével, körünk 40 éves történetét a következőkben van szerencsém röviden előadni:

Az elnyomatás gyászos korszaka után, amint a magyar-nemzet újraébredése és jogainak visszaállítása 1867-ben Ófelségének megkoronázásával bekövetkezett, az egész ország lázas lelkesedéssel iparkodott minden téren az elmulasztottakat pótolni, így a közművelődés terén is.

Abban az időben, ezelőtt 40 évvel Szegvár község lelkes fiai közül is akadtak többen, kik célul tűzték ki a lakosság közt a közművelődés fejlesztését, és ezt azáltal vélték leginkább elérhetni, ha oly társaskört alakítanak, ahol mindenki kellemes szórakozás közben a szükséges általános ismereteit fejlesztheti, egymás kölcsönös megbecsülése

Én nem tudtam felelni, de megfelelt rá szörnyű felelettel a végzet.

Egyszer ugyanis Hedviget váratlanul meglátogatta egy régi jó barátja, akit nem látott már husz esztendő óta. A magányos öreg kisasszony, akit a multból már mindenki elhagyott (hü csupán az emlékezet maradt hozzá), annyira megörült ennek a nem is remélt látogatásnak, hogy — elgondolni is borzasztó — egy órára egészen megfeledezett a macskájáról. Annyira megfeledezett, hogy amikor uzsonnához ülve, a cseléd behozta a terített asztalra a kávé, cukrot, süteményt meg a tejet, Hedvig — képzelje — először a barátjának készítette el a kávéját, azután pedig magamagának. És csak harmadszor jutott eszébe, hogy a fekete kandur is uzsonnázni akar.

— No, Micuka! — szólott becézőn — te is itt vagy? Lám — magyarázta a barátjának, — ebből is láthatod, hogy mennyire kedves vendégem vagy, hogy ennyire megfeledeztem a cicámról. Máskor mindig ő kapja először az uzsonnát.

Szólt és kiöntötte a tányérra a macskának a tejet az abroszon. Mert az volt ő kegyelmének az étkezési helye.

— Micuka, itt az uzsonna! Nesze!

Micuka azonban, az undok állat, csak odaszagolt a tányérhoz, aztán elfintorította az orrát és anélkül, hogy megkóstolta volna a tejet, morogva gubbaszkodott tovább az abroszon.

és tisztelete által a jó ízlést, az egyetértést és testvéri szeretetet állandósítja; napi fáradságai után ártatlan, de hasznos időtöltésekben magát kipihenve, földvidulhasson.

Igy született meg egy minden rendi és rangi válaszfal megelőzésével és a politikai színezet kizárásával alakítandó „Olvasókör“ eszméje.

Ezen lelkes csapat vezérei Vidovich Antal főszolgabíró és Vass Mátyás tanító urak voltak, akik 1868. február 16-ára egy szíveshöz szóló és buzditó fölhívásban egy ilyen „Olvasókör“ megalakítására a lakosságot összehívták.

Ezen első tanácskozmányukat az akkori nagyvendéglőben (jelenleg Földvári ur háza) tartották.

A tanácskozmányt Vidovich Antal főszolgabíró ur, mint ezen tanácskozmány vezetésére fölkerült elnök a következő hazafias beszéddel nyitotta meg: „A haza érdeke és a kor szelleme, mely minden irányban kitűzte a haladás zászlaját, komolyan int minden honpolgárt a haladás pályájára lépni s különösen követelik napjainkban az élet minden viszonyai, szükségai azt, hogy a nép is felhágjon és felemelkedjék a közműveltség színvonalára. Az „Olvasókör“ a haladást s a műveltség előmozdítását célozván, mint ilyet, mint a közműveltség egyik leghathatósabb eszközét ajánlom az illetők figyelmébe.“ A jegyzőkönyvet Vass Mátyás vette fel.

A tanácskozmány eredménye az lett, hogy azonnal 30-an, a jelenleg is érvényben levő 2 frt tagdíjkötelezettséggel egy „kör“ megalapítására beiratkoztak.

(Folytatása következik.)

Ujdonságok.

— Személyi hír. Ögróf Pallavicini Alfonz, a mindszent-alyói hitbiz. uradalom majorescója, folyó hó 20-án eltávozott Pusztaszerről. Mint a szombathelyi lapokból olvassuk, a fiatal ögróf e hó 22-én Acsádra érkezett és résztvett gróf Széchenyi Pál és Szegedi Erzsébet esküvői ünnepélyén.

— Községi közgyűlés. Rendkívüli közgyűlést tartott községünk képviselőtestülete e hó 19-én. Immár úgy látszik, kár szabály-

— Ejnye, Micuka, miért nem uzsonnázol? — abajgatta a macskát Hedvig. Aztán tréfálkozva fordult a vendégéhez:

— Látod, édes lelkem, megapprehendált!

Szegény Hedvig eltalálta. Micuka csakugyan megapprehendált. És Hedvig, az én öregkisasszony barátom, másnap már kiterítve feküdt a ravatalon.

A környezetének, már mint a vendégének, meg a cselédjének, nagyon gyanus volt a hirtelen halál. (Hedvig tanyán lakott és akkoráig még nem ért oda az orvos) és valami ösztön azt sugta nekik, hogy a macskára gyanakodjanak.

Gyanu ok lévén, cselhez folyamodtak, hogy kitudják az igazságot. Ahogy ugyanis szegény Hedvig ott feküdt a ravatalon, a cseléd hosszú zsinéget csimbókozott a bal keze csuklójára, úgy, hogy a spárta végét keresztül huzatták a halottas szoba ajtaja alatt a küszöbön, ki a másik szobába. Most beeresztették a ravatalhoz Micukát és rácsukták az ajtót. A kulcslyukon keresztül pedig a vendégül szállt barátja bekukucskált Éppen a ravatalra látott.

A cseléd ekkor meghuzta az ajtó küszöbén átvont zsinéget, úgy, hogy a halott balkarja, amelyet csuklójánál fogva tartott a spárta, ettől a huzástól fölemelkedett. Aztán megint elengedte a spárgát, amitől a kar visszaesett. Ismét fölemelte, hogy a kar újra emelkedett, és...

— Nos, — mondta végezetül a beszéd-

rendeletileg biztosítani a községi atyák nyári pihenőjét, mert a szünetes nyári hónapokra rendszerint több közgyűlés esik, mint a munkának szánt hónapokra. A nyulfarok lassúságával vetélkedő közgyűlés főbb tárgyai valának a következők:

1) A községi végrehajtói állásnak helyettesítés útján való betöltése, ami előadó javaslatára levétezt a napirendről, mivel hogy a szolgabírói hivatal ez ügyben más előzetes intézkedés tételét kívánja.

2) A községi orvosnak lakbér-illetmény és halottkémlési díj megállapítási iránti kérelmének elintézésében a kiküldött bizottság javaslata, amelyet előadó jegyző, kérelmező előleges utasítására visszavont. Nevezetesen úgy áll a dolog, hogy a közegészségügyi új törvény folyó évi szeptember hó 1-én életbe lép. E szerint úgy a lakbér-illetményt, mint a halottkémlési díjat a közigazgatási bizottság állapítja meg; azonban rendszerető községi orvosunk: Dr Pity Sándor, azt szerette volna jelenteni a közigazgatási bizottságnak, hogy ő már megállapodott községével ez iránt, s nem forog fönn szüksége annak, hogy más határozzon az ő és községe közötti ügyben. De mégis ez az eset következett be, mivel kissé kitört képviselőtestületünkől a magyar virtus, Pató Pál egyetlen főerénye, az tudniillik, hogy ráérünk még arra. Mivel a törvény szentesített szövege nincs még a kezében, határozatot hozni korainak tartja. A képviselők többsége ugyan el akarta halasztani a kérvény tárgyalását szeptember hóra, de miután a jelenleg távol tartózkodó orvos azt kérte a bizottságtól, hogy az esetben, ha kérelmének keresztülvitele nehézségbe ütköznék, egyéb mint igenlő határozat kilátása esetében a folyamodást vegye vissza. Tehát a halasztás iránt már határozat nem volt hozható. Be kell tehát várunk a közigazgatási bizottság intézkedését, amely nem lehetetlen — jóval magasabb összegben állapítja meg a községi orvos lakbérét és halottkémlési díját.

3) Bereczki Gáspárt nem fogadta el a képviselőtestület mindszenti illetőségének.

4) A hordó-hitelesítő hivatal felállítását nem tartja még szükségesnek. Végül

5) A mutatkozott élelmiszer hiányának megszüntetése érdekében sem tart szükséges-

jét az én tiszteletreméltó matrónám — nos, amikor a fekete macska (amelyik az első próbára úgy látszik, nem akart hinni a szemének), a második karemelkedésre meggyőződött róla, hogy a ravatalon levő halottnak a karja mozog, tehát, hogy a halott (már az ő macska-logikája szerint) él, — akkor, uccu, ráugrott a halott gazdájának a mellére és ahogyan a szája felé háttal ránehezedett, a csuf, selymes, fekete, szőrös farkát egy-kettőre — mint aki már kipróbálta egyszer — tövig belenyomta a halott szájába. Be egészen a torkáig.

Megtörtént a tetemrehívás. Micukát, akiről ekként nyilvánvalóvá lett, hogy az elmúlt éjjel (mivel, amint már mondtam, Hedviggel egy ágyban aludt) ő fojtotta meg ugyanigy — azért a harmadsorba maradt tányér tejért a gazdáját: tüstént agyonütötték, — fejezte be szavait a matróna.

— Én pedig azóta nem türök macskát a házamnál.

— Akkor sem, ha emberképe van? — kérdeztem kissé cinikusán.

A tiszteletreméltó matróna rám nézett és nem felelt.

Mivelhogy az embereket nem lehet kiismerni úgy, mint a macskákat.

Zsoldos László.

nek semmi intézkedést, mert az egynéhány miliméteres csapadék megszorodhatik és akkor lesz krumpli és bab bőven.

— **Ovodai felügyelőbizottsági ülés** volt e hó 20-án. Értesülésünk szerint legjelentékenyebb tárgya volt az ülésnek az elnök-választás. Ugyanis a több év óta ezen tisztséget viselő Tary István főszolgabíró súlyos betegsége miatt lemondott. A jelenlévő bizottsági tagok méltatták a leköszönt elnök eddigi működését, azért köszönetet szavaztak s azt sajnálattal vették tudomásul. Indítvány tételét előzőleg arra nézve, hogy kéressék föl a lemondott elnök a lemondás visszavonására s e végből egy bizottság menesztessék hozzája. Azonban ezen indítványt mellőzni kellett, mert egyik biz. tag érvelése szerint ember-telenség lenne a betegsége dacára is nagy felelősséggel járó hivatalát végző főszolgabíró urtól még ily terhes szolgálatot kérni vagy elfogadni. Sorra került azután az új elnök választása. Az általános lelkesedés Koncz Lajos községi főjegyzőt óhajtottá az elnöki székbe látni, de azon vélemény merült föl, mintha a jelenlevő hölgy bizottsági tagok az elnökválasztásnál nem szavazhatnának, a jelenlevő férfitagok száma pedig nem volt több 5-nél, holott ez alapon 7 kellett volna. Hogy tehát a választás megejthető és meg-támadható ne legyen, hirtelen előkerítettek még 2 férfi-tagot, közben megnyugtatták a már-már türelmetlenkedő hölgyeket, hogy igenis: választók ők is. Így csakhamar meg-lőn választva elnöknek Koncz Lajos s meg-lőn szerezve a béke is. — A választásnak csak-hamar kiszivárgott híre örvendetesen hatott a közönségre, mert Koncz Lajos ismeri a Károly-óvoda ügyeit, azokban elejétől fogva ténykedett, mint kipróbált hű tisztviselője szintén viseli a község érdekeit; nem a harc embere ő, tehát bizton várhatja községünk, hogy működése arra irányul, miszerint a köz-ség és az ögrófi család közötti s a képviselőtestület által mindenkor gondosan ápol-t jó viszony megzavarva nem leszén.

— **A tápéi libalegelő.** Régen alkudozik már Tápé község előljárósága a község határában levő és Szeged tulajdonát képező libalegelőre. Azonban az alku sehogy se jöhetett létre, mert Szeged úgy találta, hogy Tápé a földért nagyon keveset ígér. Végre a múlt szombaton Szeged elárvereztette a kérdéses terület egy részét. Erre aztán hétfőn a tápéi előljáróság a község részéről azt az ajánlatot tette a városnak, hogy a libalegelőből elkelt 10 katasztrális holdért megadja a szombati árverésen elért 19.048 korona vételért, a még eladatlan 18 holdra nézve pedig fentartja korábbi ajánlatát. Szeged város hatósága e beadványra még ugyan-az nap úgy határozott, hogy csak az árve-résen elért áron adja el a libalegelő többi részét is, vagyis négyszögölenként 1 korona 28 fillérért. Ha azonban Tápé község a ki-hasítandó házhelyek közötti utcák területét is megveszi, az esetben négyszögölét egy koronáért kész a város a községnek átadni. Most aztán ebben az irányban folynak a tárgyalások a község előljárósága és Szeged város tanácsa között.

— **Tisztítják a révjárót.** Mint meggyő-zőtünk, az annyi port fölvert, akarjuk írni: annyi sarat magába szedett mindszenti kom-pjából hordják már a tavaszi árvíz által oda lerakott iszap-tömeget. Ideje is. Mert így legalább őszi takarodásra kényelmes utjuk lehet a kocsiknak.

— **Új leánynevelő intézet.** A „Miasz-szonyunkról“ nevezett iskolánék tanintézete Kiskunfélegyházán iolyó évi szeptember 1-én megnyílik. Az intézet áll: 4 elemi, 4 polgári leányiskolából internátussal kapcsolatosan. A tanítónőképző 1909. szept. 1-én nyílik meg.

Egészséges lakás, tágas termek, ártézi víz-vezeték, házi fürdő, modern berendezés, idegen nyelvek és zene oktatás. Prospektust megkeresésre küld: Zárdaigazgatóság, Kis-kunfélegyháza.

— **Az új ártézi kút furását** a jövő hét első napjaiban kezdi meg Almásy mester. E héten teljesen elkészültek a 4 és fél emeletes állvánnyal s az egyéb előmunkálatokkal úgy hogy a furás megkezdésének mi sem állja útját.

— **A meghurcolt igazgató.** Még a vá-lasztások óta áldatlan harc folyik a horgosi tanítók között. E harcnak valóságos martirja volt Horváth Ferenc népiszkolai igazgató-tanító, aki ellen ellenfelei valóságos hajszát indítot-tak. A hajszá vezetői: Kovács István és Voj-nóc Zsold harmincnégy pontból álló fegyelmi panaszt adtak be Horváth ellen, ki hónapo-kig szenvedte egy hosszú hivatalos eljárás-nak minden izgalmát. Ez eljárás alatt fölvo-nultak mindazok az alakok, a kiket Horváth-tól ellentétek választottak el és mint az el-járás iratai igazolják, olyan tanúk is akadtak, akik hamis eskütől sem riadtak vissza, csak-hogy minél nagyobb csapást mérjenek az igazgató-tanító fejére. Horváth Ferenc az ü-lődtetésben Széll Gyula dr. szegedi ügyvéd-hez fordult aki minden lehető elkövetett, hogy a képtelen vádakát megdöntse. A vá-dak között volt olyan is, melynek célja volt Horváthot nemcsak mint ember lehetetlenné tenni, de mint férjet, mint családfőt is a kétségbeesés örvényébe sodorni. Hónapokig tartott a fegyelmi eljárás, mely végezetül a boszúból méltatlanul meghurcolt férfiú er-kölcs diadalával végződött. A harmincnégy pont közül harminchárom pontban a vádat nem találta beigazoltnak a közoktatásügyi miniszter; egy pontban két-három éretlen vallomás igyekezett befekettíteni az igazgató-tanítót. A miniszter azonban ezt a vádat sem találta olyannak, mely eljárást provokál-hatna és így Horváth Ferencet fölmentette a megcáfolt vádak dolgában indított eljárás ellen azzal, hogy egy igen szép leiratban elégtételt szolgáltatott az érdeemes tanférfi-nak.

— **Eperfa-kulturánk.** Örömmel szemlél-hettük a törvényhatósági utak mentén ültetett fiatal eperfák bátor növekedését. De amint öröm ritkán lehet öröm nélkül, azonképen az eperfák gyönyörű természete is határok közé szorították. Mert bár helyénvaló dolog is volna az eperfácskák növesének szabályo-zása, a cél érdekében szükséges nyesegetése stb., azonban szerény véleményünk szerint ezt a célzott és előirt nyesegetést, idomitást kívánatos volna észszerűbben megcselekedni, mint ahogy az idáig sikerülni látszik. Ha még egy-két évben a mostanihoz hasonlóan megy végbe az idomítás, hát — azt hisszük — még a tankönyv maga is megijed tanítá-sának eredményétől. Meg kellene a legjobb törekvéssel idomitó utászokkal azt értetni, hogy az idomítási regulát mindig az egyes fák fejlődési fokozatára tekintettel kellene alkalmazni. Soványabb növekedésű, védett helyen álló fáska jobban megbarátkozik az idomitó késsel, míg buja növesű és szélnek kitétt példányoknál az idomítás kellő körül-tekintéssel volna végzendő. Községünk körül az idomitott eperfák valóban nagyobb részben sínylik a gondos, de tudatlan kések serény működését. Fölhívjuk e körülményre az érde-kelt körök szives figyelmét.

— **A borbélyok felhívása.** „Ikárusznak bús esetét tudja minden iskolás“ így kezdte boldogemlékü Sipos Soma „A repülő borbély“ című költői elbeszélését, melyben híres Sztraka György szarvasi borbély emlékét örökölte meg. Ez a jó öreg borbélymester nagy szó-faragó hírében állott és híre még a fővárosba is eljutott és állandó rovatot képezett valami-kor a Borsszem Jankóban. „A szarvasi borbély szótárából“ cím alatt az a sok saftos ki-szólás, melylyel Sztraka bátyánk a neki nem

kedves hangzású szavakat helyettesítette. Azonban a Repülő borbély megörökítésére más indította Sipos Somát. Sztraka furfangos észjárású ember volt és mindenáron valami rendkívüli dolgot akart feltalálni. Repülni akart! Kísérlete azonban kudarcot vallott. A sok libaszárnyból összefoldozott készülék fel-mondotta az első próbánál a szolgálatot és a légtérbe vágyó „kacsrészt“ a földre teremtette le a háztetőről, honnan elrepülni akart. — hát azután nem is volt tanácsos Sztraka bácsi előtt a repülésről példálódzni. De hát mi volt az ő hírneve ahhoz képest, mit most szarvasi utódai megszereztek. Vagy nagyon nehezen fizetnek a szarvasi urak arcuk meg-szörtelenítéseért, vagy pedig elfelejtik, hogy az év negyedeke van osztva és olyankor, mikor a negyed eljött, fizetni is kell az udvari kacarósnak. Tehát a szarvasi nemes borbély testület sommás uton intézi el kundsajtjaival az ügyet: egyszerre hívja fel őket az ottani ujság hasábjain a fizetésre illetén formán: „Tisztelettel kérjük vendége-inket, hogy a negyedévi bérleteket minél előbb lefizetni sziveskedjenek. Kelt Szarvason. 41 borbély mester.“

— **Tüzifecskendő a szérűskertben.** Az előljáróság elhatározta, hogy egy régi, de jókarban levő tüzifecskendőt, valamint egy kézi fecskendőt és egy lajtót levitet a szérűs-kertbe. Nem árt ez az elővigyázat, mert ilyen-tájt nagyértékű gabona van ott összehalmozva, de kívánatos volna azonfölül, hogy mindenki — akinek rakománya van ottan — tartson rakománya mellett egy vizzel állandóan meg-töltött félfenekű petróleumos hordót, mivel rendszerint vízhiány szokott lenni a tüzveszede-lemnél. Azonkívül be lehetne hozni a kényszer-biztosítást is, akként, hogy rakományától mindenki a mennyiségnek megfelelő rakodóbért fizetne, amely összeg akkora lenne, hogy abból a rakomány bizonyos időre biztosíthatna tüzkár ellen. Ajánljuk ez eszmét az érdekel-tek figyelmébe.

— **A tilosban talált szeladon.** Nekünk ugyan csak forró véru menyecskéink vannak, de még ezeket is felülmulják a mi tilosba járt szokott gavalléraink. Alig mulik el hét, hogy egy-egy gáláns kalandról ne suttogna a fáma és akkor azután van bőven tárgy a szapulásra úgy a törzsasztaloknál, mint az uzsonnára összeverődött női társaságokban. Van nekünk egy ürügyek tekintetében rend-kívül találékony gavallérunk, ki kedves élet-párját szinte a művészetig vitt fortélylyal tudja hitegetni az ő rettenetes nagy elfoglalt-sága és különféle titokban tartandó útjai te-kintetében. Ma ide kellett mennie, holnap oda; az este ezt kellett elintézni, délben pe-dig amaz vár sürgős elintézésre. Néha az el-foglaltság reggelig is tartott, persze akkor azután volt lamentáció a rettenetes strapáról. Önagysága azonban gyanut fogott, gyanuja nem is volt minden alap nélkül való, mert férjem uram házon kívül nem élt karthauzi barát módjára. Az elmúlt hét egyik szép napján délben férjem uram ismét el volt foglalva; de a rossz nyelvek hírül vitték a házhoz, hogy az elfoglaltság most egy bánatos özvegy megvizsgálásában áll a falu egyik árnyékos fasorral beültetett utcájában egy besötétített hűvös szobában. Nosza, több sem kellett! Fel a harcra és könyörtelenül leleplezni a csapodár embert. Ami hamarosan sikerült is a pásztorórának épen abban a percében, melyben legforróbb a vér, legláza-sabb a szerelemre szomjas özvegy csókos ajka. A vége már szomorú. Férjem uram a bizalmat eljátszotta, szorosra van fogva a kantárszár és megszüntek a különféle gyanus elfoglaltságok.

— **Rendelet a husvizsgálatról.** Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter most küldte szét az ország törvényhatóságaihoz a hus-vizsgálat egységes rendelkezéséről szóló ren-deletét, melyet augusztus 1-én léptet életbe. A rendelet szerint a törvényhatóságok leg-fontosabb feladatát a szükséges közbizósági-dak felépítése, illetőleg a már létező közbiz-

góhidak kibővítése és kiegészítése iránt való gondoskodás fogja képezni. Ebben az irányban azonnal meg kell tenni az intézkedéseket. A husvizsgálatot a hatósági állatorvosok, magánorvosok vagy emberorvosok végzik, ahol ilyenek nincsenek, ott külön kiképzendő husvizsgálókat kell alkalmazni. A husvizsgálók díjazására szolgáló alapul a földművelésügyi miniszter az ebadó alapot jelölte meg.

— Ki emel nyáron? A hangya is, mint valamennyi szorgalmas állatka, nyáron gyűjti a készleteket télire. Nyáron gondoskodik övéiről a szénkereskedő is. A szenes ugyanis nem veheti rá magát egyszerre a publikumra, nem veheti el egy rohammal a közönség utolsó krajcárját is, ravasz taktikával, sőt stratégiával már nyáron megkezdik azt az áremelést, amely aztán tél közepén éri el a versenyt, mert már most, nyár közepén elhatározták, hogy szeptember elsejétől fogva felemelik a szénárakat.

— Legdivatosabb kredenc-papír, kizárólag hazai gyártmány, többféle gyönyörű mintában most érkezett Horváth Antal papirkereskedésébe, ahol mindenféle papírárak, író- és rajzszerkek óriási választékban a legolcsóbb áron szerezhetők be.

— A sóborszesz. A belügyminisztériumban nagy megütközéssel tapasztalták, hogy egyes kereskedők és gyógyszerészek a közönség félrevezetésére a sóborszeszt úgy hirdették, mint mindenféle betegség ellen való biztos gyógyszert. A belügyminisztérium részéről hasztalan figyelmeztették a gyárosokat, hogy tartózkodjanak a vásári reklámcsinálástól. Ugy a közönség, mint a gyógyszerészek köréből nagy számmal érkeztek a panaszos beadványok a minisztériumhoz, amelyeket az országos közegészségügyi tanács vizsgált meg s ennek véleménye alapján adta ki rendeletét, mely eltiltja, hogy a sóborszeszt són és borszeszen kívül más anyagból is állítsák elő. Szóval: nem tiltja el a sóborszesz forgalomba hozatalát, csak a sóborszesz keverését akadályozza meg.

Közgazdaság.

Heti piac.

Uj búza	21.60
Rozs	18.00
Árpa	14.50
Tengeri	15.00
Zab	15.00

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1908

Nap- és esernyőjavítást

ugyszintén mindenféle áthuzást a lehető legjutányosabb áron, gyorsan és szakszerűen végzek. Javitóműhelyemet ajánlom Mindszent és Szegvár községek n. é. közönségének figyelmébe. Kisebb javításokat még a megrendelés napján elkészíték, úgy pl., hogy a dél-előtti vonattal bejövők javítás céljából nekem átadott ernyőjüket a délutáni vonattal teljesen kijavítva már haza is vihetik. Tisztelettel Schwarc Sándor, ernyőjavító Hódmezővásárhely, Kinizsi utca 21., Lusztig-depó-féle ház.

Meghívó.

A MINDSZENTI ÖNSEGÉLYZŐ SZÖVETKEZET

1908. évi augusztus hó 2-án d. u. 2 órakor

saját helyiségében, a Schwáb Dávid-féle házban

RENDKIVÜLI KÖZGYÜLÉST

tart, melyre a részvényesek ezennel meghivatnak.

TÁRGY:

- 1) Igazgatóság és felügyelő-bizottság lemondása.
- 2) A szokásos felmentvény megadása.
- 3) Igazgatóság és felügyelőbizottság választása.
- 4) Tisztviselők lemondása és választása.
- 5) Uj ciklus iránti intézkedés.

Mindszent, 1908. évi július hó 16-án.

Az Igazgatóság.

Syndetioon

(Halenyv)

mely a legerősebben összeragaszt bármiféle törött tárgyat, vasat, porcellánt, üveget, tájtékpipát, kisebb tubusokban darabonként 20 fillérért beszerezhető Horváth Antal papirkereskedésében Mindszentben.

— Dombornyomatu beföttes clmkék kaphatók Horváth Antal papirkereskedésében a következő felírásokkal: cseresznye, ribizke, meggy, barack, málna, alma, körte, méz, dió, barackiz, ringlotta, piszke, birsalma, cukordínye, görögdínyve, paprika, ugorka, paradicsom, szilvaiz, őszi barack, málna stb. stb. 30 darab tetszés szerint kiválástva 20 fillér. Vegytiszta hólyagpapír, legerősebb, ivenkint 8 fill., angol spárga 6 fill.

Takarékos háztartások részére!

Tiszta fehérnemű a háziasszony büszkesége

Minden háziasszony sokat takarít meg, ha a mosásnál a szabadalmazott **ruhamosógépet (ruhaforraló)** használja, melylyel a mosás az eddigi kézzel dörzsölésnek egyharmadrész idejébe sem kerül s azt bárki azonnal, minden előtanulmány nélkül sikeresen használhatja.

Feltétlenül ajánlatos tehát minden háztartásnak ily ruhaforralógép beszerzése, mert olcsó, a mosás gyorsan halad, feleslegessé teszi a drága mosónőt; járása oly könnyű, hogy egy gyermek is elhajthatja; harmadrésznyi időt, vizet, szappant és tüzelőanyagot igényel s főként: mert a ruha egészen tisztán, rendkívül kíméletesen kerül ki a gépből, amit eddig a mosónők fáradságos verés, dörzsölés, kefélés s a ruhára annyira káros szódázás és klórmészézésel értek el.

Miután a mosógépnek jó és sikeres működéséről meggyőződtem, bárkinek a mosógépet díjtalanul oda kölcsönzöm s vétel-kényszer nélkül szívesen bemutatom azokat működésben.

A mosógép minden már meglévő mosóüstbe vagy mosófazékba behelyezhető.

ÁRAK: 15 25 30 liter ürtartalommal:
18.— 22.— 26.— korona.

Ezen gépek (használati utasítással) Mindszentben beszerezhetők:

Steindl János

fűszer-, vas- és rövidáru-kereskedésében, a község házával szemben.